

BALANCE POLITICA EXTERIOR DE GEORGE W. BUSH

Badalona, 11 de julio

FIOP

Dècada dels 60 (II)

- Presidència de Kennedy (1961-63)
- Guanyà Nixon per molt poc (118.000 vots) el 1960. Primer debat a TV EEUU s'encandila amb Kennedy, Jacqueline, Caroline (ara amb Obama), nens. Epoca il.lusió, idealisme. Primer president catòlic i el més jove amb 44 anys.
- Política interior
- Econòmica: Kennedy promou ronda GATT per liberalitzar comerç amb països en desenvolupament. Donà suport també a iniciatives de ONU en mateixa direcció (Decàdes de Desenvolupament)
- Situa als EEUU com a defensor dels drets de ex colònies independitzades
- Imbuïx en Americans sentit de sacrifici, servei de cara a menys afortunats a EEUU (doggy bags) i països més pobres (discursos famosos, Peace Corps) – New Frontier
- Proposà legislació de drets civils –aprovada sota Johnson

Dècada dels 60 (III)

- **Política exterior i de seguretat:** Internacionalista quant a la intenció però en la pràctica hagué d'intervenir en diversos països (Cuba, ajudà EEUU cop a Iraq que permeté partit Baas arribar al poder)
- **Greu crisi amb URSS per instal·lació de missils a Cuba** (90 milles de sud Florida). Historiadors consideren reacció Kennedy ferma però no temerària i un èxit. Imposà bloqueig sobre illa fins que URSS acceptà retirar missils i EEUU uns altres estacionats a Turquia
- Es signà amb URSS el tractat de **prohibició parcial d'assatjos nuclears** (1963, a espai, submarí i atmòsfera). Tanmateix segueixen augmentant arsenals de EEUU i URSS
- **Envià assessors militars a Vietnam del Sud.** Inici intervenció dels EEUU en guerra Vietnam. Alguns historiadors creuen que intenció de Kennedy era disminuir intervenció, però assassinat de Dallas (11/1963) només permet especular. Però Kennedy clarament tenia dubtes, sobretot arran fracàs Bahía Girón
- **Defensà RFA i Berlín Oest** davant pressió URSS. Khrushchev renova ultimátum en varies ocasions però no actua fins construcció mur Berlín (8/1961). EEUU reforça contingent militar a Berlín. Brandt decepcionat falta fermesa EEUU
- Deteriorament relacions EEUU-RFA per mala relació Kennedy-Adenauer i pla EEUU per a Autoritat Internacional Accés (4/1962)
- Discurs Porta Brandenburg, on Obama volgué també fer un discurs.
- **Invasió fracassada de Bahía Girón** per enderrocar Castro (1961)
- Posà en marxa **programa Apol.lo:** objectiu arribar a la lluna abans final dècada. 1962 posà el primer americà en orbita (John Glenn)

Dècada dels 60 (IV)

- Presidència de Johnson (1963-68)
- País traumatitzat per assassinat de Dallas (moltes teories, pel·lícula *JFK* Oliver Stone). També foren assassinats durant la dècada Robert Kennedy (1968, quan tenia la nominació Demòcrata pràcticament assegurada), Martin Luther King (1968, provocant greus disturbis) i d'altres (Malcolm X, George Wallace ferit greu)
- Programa de “Great Society”, llei sobre “Medicare”, ajudes per educació, legislació per afavorir el vot i mesures contra la pobresa
- Gran mèrit Johnson fou enfrontar-se amb les pràctiques de discriminació contra els negres. Feu aprovar el Civil Rights Act, envià guàrdia nacional per fer complir lleis als estats sud (Alabama, enfrontament amb Wallace, Mississipi)
- Moviment Civil Rights encapçalat per MLK, Andrew Young, John Lewis. Marxa sobre Washington. Incidents violents quan negres intentaven fer valer seus drets a universitats, autobusos.

Dècada dels 60 (V)

- Oposició sectors blancs radicals sud furibunda (Ku-Klux-Klan, veure pel·lícula *Mississippi Burning*)
- *Reelecció 1964 contra Goldwater (61% vots)*
- Johnson augmentà la presència tropes EEUU a Vietnam, que es convertí en el seu calvari personal i del país. McNamara i Rusk el convenceren (teoria dominós). Justificà increment tropes i intervenció directa EEUU arran atac Golf Tonkín.
- EEUU donava suport a règim Vietnam sud i lluitava contra Vietcong i Vietnam Nord. Fase més violenta guerra 1965-69. EEUU patí 50.000 baixes.
- Oposició interna a la guerra del Vietnam, moviment dels drets civils i moviments contestaris del sistema (París, 1968) convertiren segona meitat 60 en època de gran crispació, disturbis violents a moltes ciutats, enfrontament entre generacions (pel·lícules sobre ambient com *Nascut el 4 de juliol*).
- Negociacions SALT I i firma acord no proliferació nuclear (1968)
- Intervenció militar EEUU a R. Dominicana
- Flower Power, Woodstock, Beatles (culturalment)

Dècada dels 60 (VI)

- Vietnam: Malgrat atacs aeris i bombardejos massius del nord a partir 1965 (McCain abatut, presoner 5 anys), augment tropes, utilització Agent Orange, intervenció a Laos, EEUU perd progressivament guerra degut a disciplina, voluntat i sacrifici Vietcong i Vietnam Nord (amb suport soviètic) i lideratge Ho Chi Minh.
- Debat sobre gestió guerra Vietnam molt exhaustiu (paper McNamara, etc.)
- Johnson, extremadament cremat i amb problemes salut, decideix abandonar cursa re-elecció 1968. Robert Kennedy assassinat i Nixon (que ja fou VP amb Eisenhower i perdé davant JFK) s'imposa a Hubert Humphrey el 1968.
- Paradoxalment, valentia Johnson amb tema drets civils converteix el sud en territori republicà fins 2008 malgrat personatges com George Wallace, tendència ara està començant a canviar (per economia, no per valors)
- **Presidència Nixon (1968-74):**
- Grans èxits en política exterior que coincideixen amb fase menys tensa Guerra Freda

Dècada 60-70

- Presidència Nixon:
- Missió **Apol.lo 11 arriba a la lluna** 7/1969 (URSS havia portat avantatge en cursa espacial)
- Visites de Kissinger i Nixon a Xina culminen en **establiment de relacions diplomàtiques entre Washington i Beijing** (assumpte negociacions amb enemics a campanya 2008, paper Kissinger).
- Negocia i signa tractat **SALT I amb URSS (1972)** que congela per primera vegada missils i caps nuclears. Millora substancial relacions amb URSS.
- Fracassada l'escalada bèlica a Vietnam, Nixon negocia amb Vietnam Nord **acords de París**. EEUU assumeix desfeta, que condicionarà política exterior EEUU fins avui. Evacuació Saigon 1973, caiguda Vietnam Sud 1975.
- Intervenció **CIA en cop contra Allende a Xile 1972** (paper Kissinger?).

Dècada 70

- Presidència Nixon:
- Obsessió amb Kennedys, complexe inferioritat, paranoia el porten a utilitzar FBI (Hoover) per a espiar Demòcrates.
- Re-elecció aclaparadora 1972 contra Demòcrata George McGovern
- **Escàndol Watergate.** Nixon com a mínim encobreix entrada il.legal a l'Hotel Watergate, obstaculitza investigacions. Aparició cintes. Paper Woodward de Washinton Post (Tots els homes del president). Detencions de quatre homes per entrar il.legalment a la seu del partit democrata (edifici Watergate). Comissió d'investigació del senat (18 mesos). Dimissió i judici a 20 assessors de Nixon. Tribunal suprem obliga a l'entrega de les cintes. Finalment Nixon davant imminència impeachment dimiteix (1974).
- Fort cop al prestigi EEUU i propi en percepció dels ciutadans respecte el seu sistema polític. Culmina dècada desastrosa assassinats, enfrontaments per drets civils, guerra Vietnam.
- Succeeix VP Gerald Ford i li otorgà perdó.

Dècada 70 (II)

- Població: 203 milions Taxa creixement població: 13,3 %
- Presidents:
 - Richard Nixon (1968-74) població (1969) 202 milions
 - Gerald Ford (1974-76) població (1974) 212 milions
 - Jimmy Carter (1976-80) població (1977) 216 milions

Dècada d'estancament econòmic. 2 shocks petrolers

Dècada 70 (III)

- Presidència Gerald Ford (1974-76)

Primer shock petroli provoca forta recessió. Ford no pressiona Fed per a disminuir tipus interès.

Politica exterior: Signà acords de Helsinki (creació de CSCE amb URSS i 30 països)

Perd eleccions 1976 davant governador Georgia, Demòcrata Jimmy Carter per 297 a 291 vots electorals i menys de 2 milions de vots.

- Presidència Jimmy Carter (1976-80)

Manteniment crisi econòmica. Combinació letal d'inflació alta, tipus interès alts i atur elevat.

Dècada 70 (IV)

- Política exterior
- Manté política détente amb URSS (Salt II, 1979) malgrat creixent armament URSS i injerències a Tercer Món (Angola, Moçambic).
- Èxit històric aconseguint **acord pau entre Egipte i Israel** (Camp David 1978, Carter continua actiu). **Acord SALT II** 1979 redueix per primera vegada certs tipus missils (tot i no ser ratificat fou respectat per EEUU i URSS), també es signa acord ABM
- Final presidència Carter s'acaba détente amb invasió Afganistan per la URSS (boicot a JJOO Moscou 1980) i **crisi hostatges a Iran** (intent fallit rescat) junt amb economia en crisi enfonsa Carter. Es vençut pel Republicà Ronald Reagan 1980.

Dècada 80 (I)

- Població: 227 milions Taxa creixement població: 11,5%
- President:

Ronald Reagan (1980-88)

població (1980) 227 milions

George H.W. Bush (1988-92)

població (1990) 249 milions

Dècada 80 (II)

- Presidència Ronald Reagan (1981-88)

Economia: Disminució impostos, menys regulació estatal, mà dura amb sindicats (controladors aeris acomiadats).

Recessió 1981-82 és seguida per llarga època prosperitat i creixement.

Política exterior: Recalentament Guerra Freda. Retòrica i actuacions agressives envers URSS: “Imperi Mal”, augment espectacular despesa militar, desplegament Euromissils, finançament guerrilles anti-comunistes a Afganistan, Angola, Nicaragua. Enviament tropes mediació guerra civil Líban. Massacre 1982. Atacs contra Líbia

Dècada 80 (III)

- Augment espectacular despesa armaments convencionals, nuclears i escut anti-missils rellança Guerra Freda. URSS no és capaç mantenir ritme despesa militar sense empitjori seva economia civil (Gorbatxov ho reconeix al seu llibre Perestroika). Molts historiadors consideren actuacions Reagan precipiten/forcen canvis a URSS
- Gorbatxov assumeix poder 3/1985. Aviat llança perestroika i glasnost.
- Negociacions, cimera i acord INF (1987). Millora substancial relacions EEUU-URSS
- Intervencions EEUU a Granada i finançament contras a Nicaragua amb venda armes a Iran (escàndol Iran-contra)

Dècada 80 (IV)

- Presidència George H. W. Bush (1988-92)
- S'imposa a Demòcrata Michael Dukakis en eleccions 1988
- Política exterior: Bush i Baker gestionen molt encert final Guerra Freda, esfondrament comunisme Europa est i URSS i reunificació Alemanya. Multilateralisme republicà que contrasta amb unilateralisme Bush 43.
- Paper decisiu EEUU en negociacions reunificació Alemanya (1989-90) sense humillar URSS però mantenint Alemanya a OTAN.
- Propostes casa comuna europea i OSCE reforçada Gorbtxov s'ignoren diplomàticament.
- Intervenció a Panamà i humanitària a Somàlia (finals 1992)
- Error garrafal ignorar guerra civil a Afganistan que permetrà sorgiment Taliban

Dècada 80-90

- Política exterior: Formació coalició àmplia per a envahir Iraq després invasió Kuwait estiu 1990. Èxit diplomàtic i militar però Bush atura tropes i Hussein es manté al poder (i repressió contra kurds i xiis ferotge).
- Conferència de pau de Madrid rellança procés pau Orient Mitjà
- Intervenció a Panamà per enderrocar Noriega (1989)
- Economia: Crack bursàtil 1987 no repercuteix excessivament en economia real. Recessió 1991-92 i augment impostos costen la re-elecció a Bush davant jove governador Arkansas Bill Clinton (11/1992).

Dècada 90(II)

- Presidència Bill Clinton (1993-2000)

Política econòmica:

Clinton volia augmentar la despesa i els impostos. Congrés republicà no li permeté. Resultat fou positiu= pressupostos equilibrats i amb superàvit, disminució tipus interès i inflació i fort creixement durant tota la dècada.

Augments ingressos de totes les capes socials

Intent fallit de Hillary d'introduir sistema universal de cobertura mèdica

Augment inversions en educació, despesa social

Dècada 90 (III)

- Comerç Internacional: Clinton aposta fort i aconsegueix signar acord NAFTA amb Mèxic i Portugal (amb oposició de molts Demòcrates)
- Control armes: aprovació prohibició armes semiautomàtiques (tombat per Bush després)
- Política exterior: Inicis difícils amb retirada de Somàlia (1993) i controvèrsia amb exèrcit sobre política envers homosexuals, altres escàndols (suïcidi Foster) i certa prepotència FOB (Friends of Bill)

Dècada 90 (IV)

- Atacs terroristes contra EEUU: Torres bessones NY (10/1993), instal.lacions militars A. Saudita (buscar dates).
- Clinton respòn per via policial i llançament missils sobre Afganistan (finals seu mandat), a partir 1996 lluita oberta contra al-Qaeda
- 1994: Republicans aconseguen majoria al Congrés. Difícil cohabitació amb Clinton. Impàs pels pressupostos. Però resultat al capdavant positiu
- 1996: Clinton guanya re-elecció fàcilment contra Bob Dole
- 1998 Episodi Lewinski perjudica molt imatge Clinton. Congrés de majoria republicana porta a terme impeachment però no té vots suficients.
- Relacions amb Rússia: Clinton recolça reformes Yeltsin, es signen tractats addicionals control i reducció armaments nuclears
- Bombardejos i vigilància aèria Iraq continuà durant tota la dècada (permès resolució ONU per a protegir kurds i xiís)
- Implicació en procés pau O. Mitjà i acords 1995 amb Arafat i Rabin (després no seguits)
- Restabliment relacions amb Vietnam, intervenció a través OTAN a guerra Bòsnia (1995), acords Dayton (1995) i Kosovo (1999)

Dècada 90 (V)

Eufòria revolució Internet

- Final dècada marcada pel boom del sector tecnologia, Internet, empreses .com. Augments extraordinaris i bombolla bursàtil empreses noves tecnologies i Internet.
- Eufòria irracional: Apareixien llibres i estudis suposadament d'experts que preveïen el final dels cicles econòmics (ja no hi hauria ralentiments ni recessions) gràcies a increments molt alts productivitat. Vaticinis Index Dow Jones a 50.000 o més (avui 8600)
- Bombolla Internet esclatà març 2000. Nasdaq estava a més 5000. Avui 1600
- Malgrat escàndols Clinton abandona C. Blanca amb index popularitat alt i economia sanejada i en creixement (superàvit pressupostari, inflació i atur baixos)

Primer mandato Bush (2001-2004)

Presidencia George W. Bush (2001-2008). Derrotó Al Gore. Estado Florida le dio la Victoria. Decidió Tribunal Supremo después de un recuento polémico.

Política exterior (antes 11-S):

Prometió durante campaña electoral política no intervencionista, casi aislacionista (*¡pues si llega a prometer una política intervencionista!*)

Abandonó proceso ratificación acuerdo Kyoto, tratado armas químicas, y decidió EEUU no formaría parte Tribunal Penal Internacional.

Estas tres decisiones, tomadas al principio de su primer mandato, mandaron una señal clara de que Bush no sería un presidente multilateralista como fue Clinton, y que en su política exterior apenas consideraría opiniones de otros países en incluso de sus aliados.

Tener en cuenta que: Bush Jr. durante su vida, a diferencia de su padre, nunca se había interesado por la política exterior, y había viajado dos veces fuera de EEUU (ambas en México). Durante la campaña ya quedó claro su total desconocimiento política exterior (confundió Eslovenia con Eslovaquia, no sabía nombres líderes grandes potencias)

Primer mandato Bush (II)

- Política exterior: Bush desde 1/2009 hasta 11-S ignoró consejos de asesores época Clinton en sentido de luchar contra al-Qaeda.
- 11-S: Traumatizó al país. Americanos nunca se habían sentido tan vulnerables. Día con más muertes de americanos (3000 aprox) desde batalla Antietam (Guerra Civil) Respuesta inicial Bush elogiada: imágenes ruinas edificios NY. Solidaridad internacional. OTAN invocó artículo V, *Le Monde* dijo que todos éramos americanos, etc. Ataque contra Afganistán contó apoyo amplio de comunidad internacional cuando Talibanes no entregaron a Bin-Laden. Talibanes depuestos del poder pero no lograron capturar cúpula al-Qaeda (episodio Tora-Bora, delegaron en Alianza del Norte)
- Durante 2002, alentado por VP Cheney (Min Defensa con Bush 41) y Rumsfeld, Bush decide atacar Irak para acabar tarea Bush 41. Irak no cumplía resoluciones ONU en cuanto verificación programas armas destrucción masiva (ADM). Se presionó a CIA desde Pentágono (Rumsfeld) y Cheney para que suministraran pruebas programa ADM Irak (confidentes también mintieron)
- A pesar AIEA (Blix), esfuerzos mediación, falta apoyo Consejo Seguridad ONU, falta pruebas claras, Bush atacó e invadió Irak primavera 2003. Invasión éxito militar pero gestión posterior total fracaso. Número tropas insuficiente, plan ocupación pésimo e improvisado, disolución ejército gran error. Documentado en muchos libros
- 2003-2007: Deterioro progresivo situación Irak. Resistencia contra EEUU (suníes), ataques al-Qaeda, luchas entre suníes y chiíes. Decenas miles muertos iraquíes y millones refugiados internos o a Jordania y Siria. Situación 2007 prácticamente guerra civil. 96.000 muertos civiles Irak (Iraq Body Count)

THE BUSH ADMINISTRATION
IN ASSOCIATION WITH
THE OTHER BUSH ADMINISTRATION
PRESENTS

GULF WARS EPISODE II

CLONE OF THE ATTACK

STARRING GEORGE W. BUSH · CONDOLEEZZA RICE · DONALD RUMSFELD
REPRISING THEIR ROLES FROM EPISODE I
DICK CHENEY · SADDAM HUSSEIN · COLIN POWELL
AND INTRODUCING OSAMA BIN LADEN AS THE PHANTOM MENACE

BASED ON AN IDEA BY GEORGE BUSH, SR.
PRODUCTION DESIGNED TO DISTRACT YOU FROM THE FAILING ECONOMY
PRODUCED BY THE MILITARY-INDUSTRIAL COMPLEX IN ASSOCIATION WITH EXXON, TEXACO, MOBIL, ET AL.
DIRECTED BY A DESIRE TO WIN THE NOVEMBER ELECTIONS
THE SUCCESS OF THIS MILITARY ACTION HAS NOT YET BEEN RATED

A MAD MAGAZINE POSTER

Let's not forget the blood

19 Oct 2008

Enforced security: solution or stopgap?

Monthly death toll rising

again 28 Feb 2008

Civilian deaths from violence in 2007

Analysis of the year's toll from IBC 1 Jan 2008

ANNOUNCEMENT

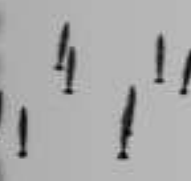
IBC begins to include credible single-sourced

reports 21 Dec 2007

The Price of Loss

How the West values civilian

IRAQ BODY COUNT

Documented civilian deaths from violence

88,610 - 96,719

Latest incidents

Latest identified

Sep 16-17: Three in car shot dead in Rashid, near Kirkuk

[Details](#)

Omar Raddam Keitan /

Raddam al-Azzawi /

Omar Raddam Getan

Adult; Male; Tribal

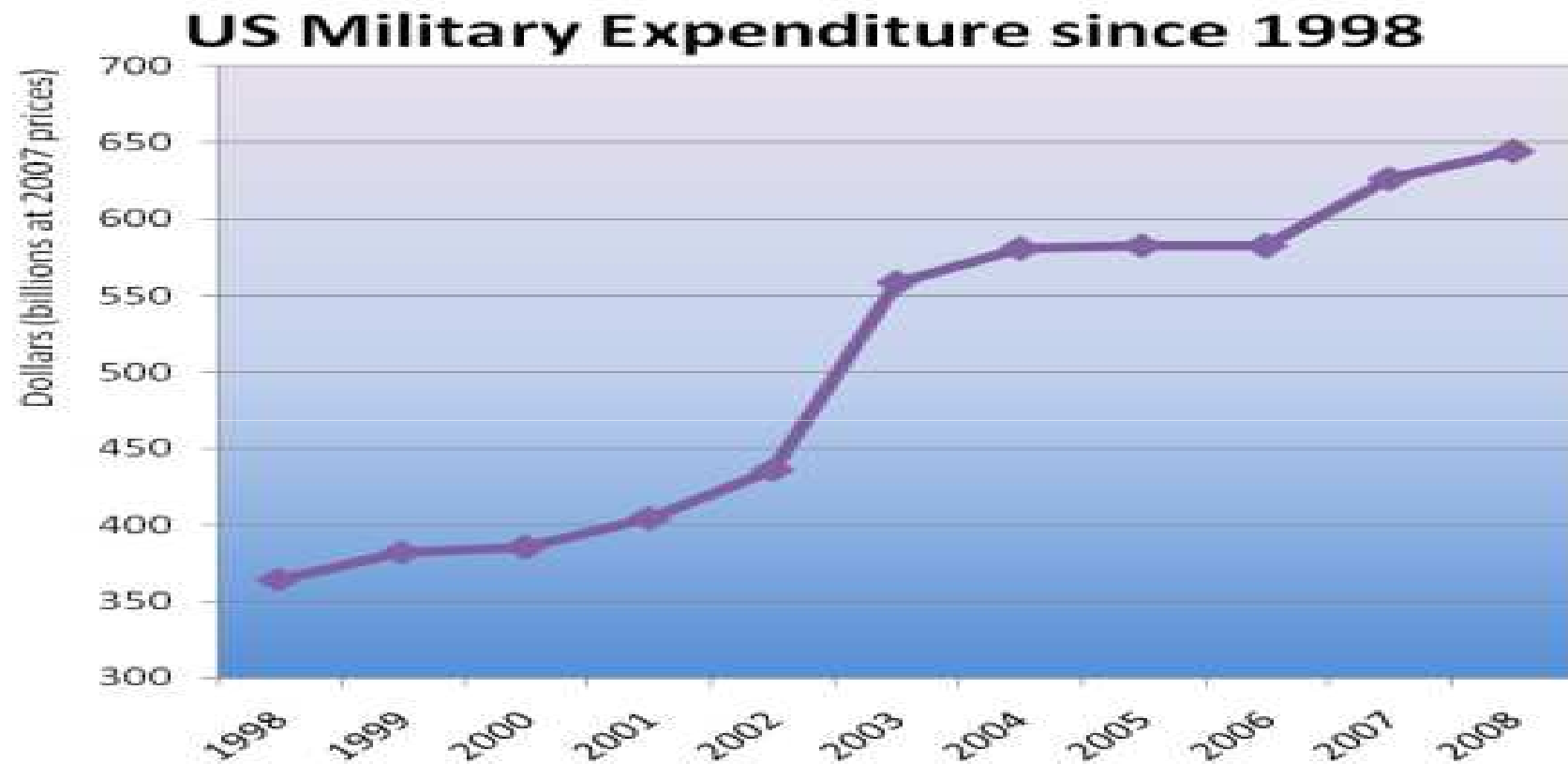
leader [Details](#)

Iraq Body Count is an ongoing human security project which maintains and updates the world's largest public [database](#) of violent civilian deaths during and since the 2003 invasion. The count encompasses non-combatants killed by military or paramilitary action and the breakdown in civil security following the invasion.

Data is drawn from cross-checked media reports, hospital, morgue, NGO and official figures to produce a credible record of known deaths and incidents. (more in [About IBC](#))

You can [contribute](#) to IBC's work in several ways, including with a donation.

Aumento del gasto militar

Sources: Friends Committee on National Legislation, Center for Arms Control and Non-Proliferation, 2006, 2007.

See important notes about data in accompanying table

Bases militares de EEUU en el mundo

US military bases world wide 2001-2003

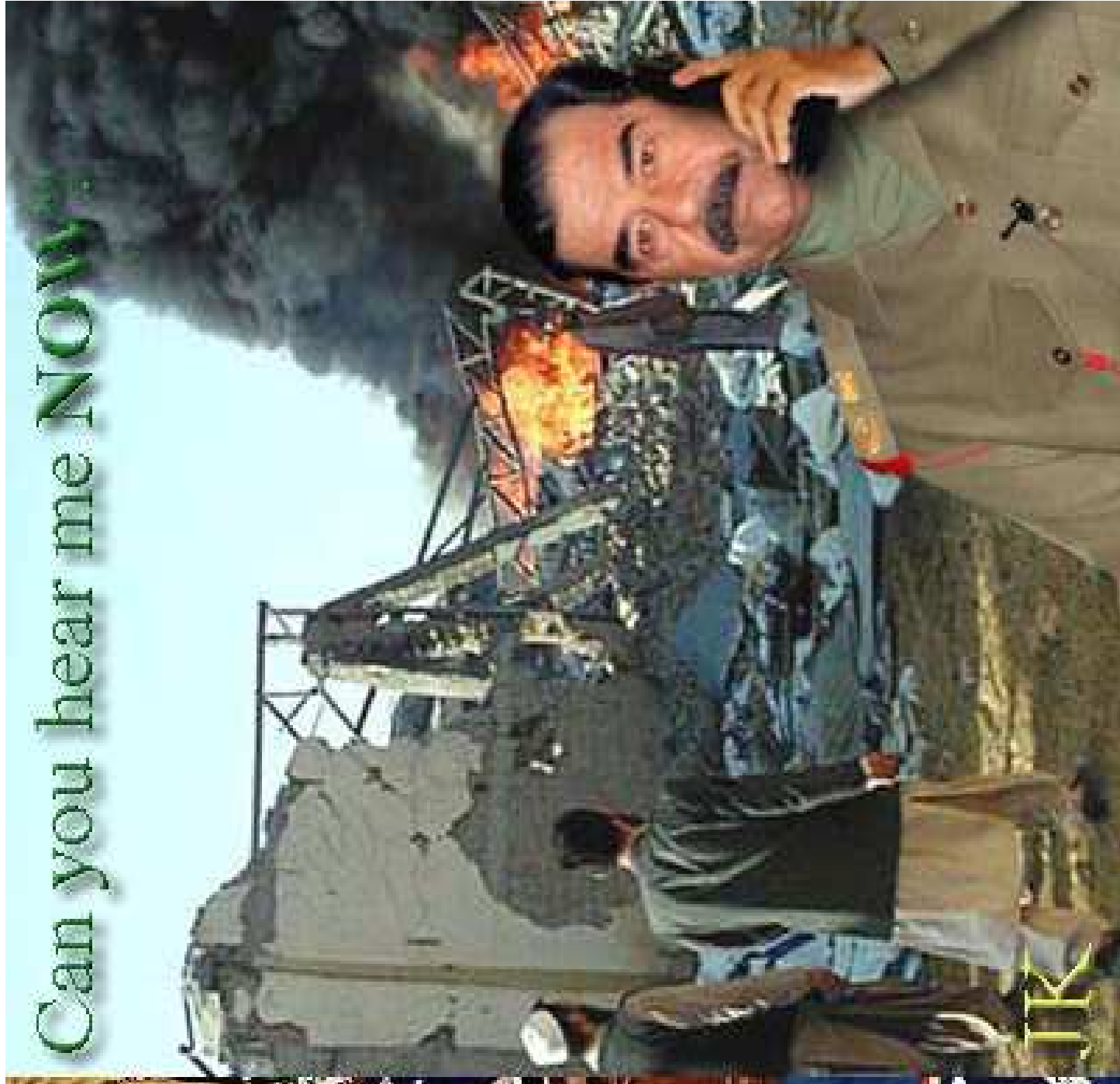
In this period the United States has over 730 military installations and bases in over 50 countries.

Primer mandato Bush (III)

- Decisión atacar Irak sin resolución ONU provocó crisis relación transatlántica, especialmente entre EEUU y Alemania, Francia y España. (leer pasaje libro), demostraciones multitudinarias en todo el mundo (incluyendo España)
- OTAN dividida. Rumsfeld empeora las cosas hablando de “vieja” y “nueva” Europa. Ex países comunistas UE (Polonia, Rep. Checa, Eslovaquia, Hungría, Rumania, Bulgaria, rep. Bálticas) sintonizaron más política exterior y de seguridad de Bush.

Reelección de Bush (11/2004): Se impuso a John Kerry. A pesar desastre en Irak, Kerry cambiaba a menudo sus puntos de vista, economía seguía creciendo, base votantes conservadores de Bush (y artilugios electorales de Rove en estados clave como Ohio) le dieron victoria más amplia que 2000.

Mapa electoral victòria Bush 2004

270 electoral votes
needed to win

Your 2008 election prediction

Click on a state, choose a winner and watch the electoral votes add up. The map starts with CNN's estimate, but you can choose a different starting point below.

[CNN's 2008 estimate](#)

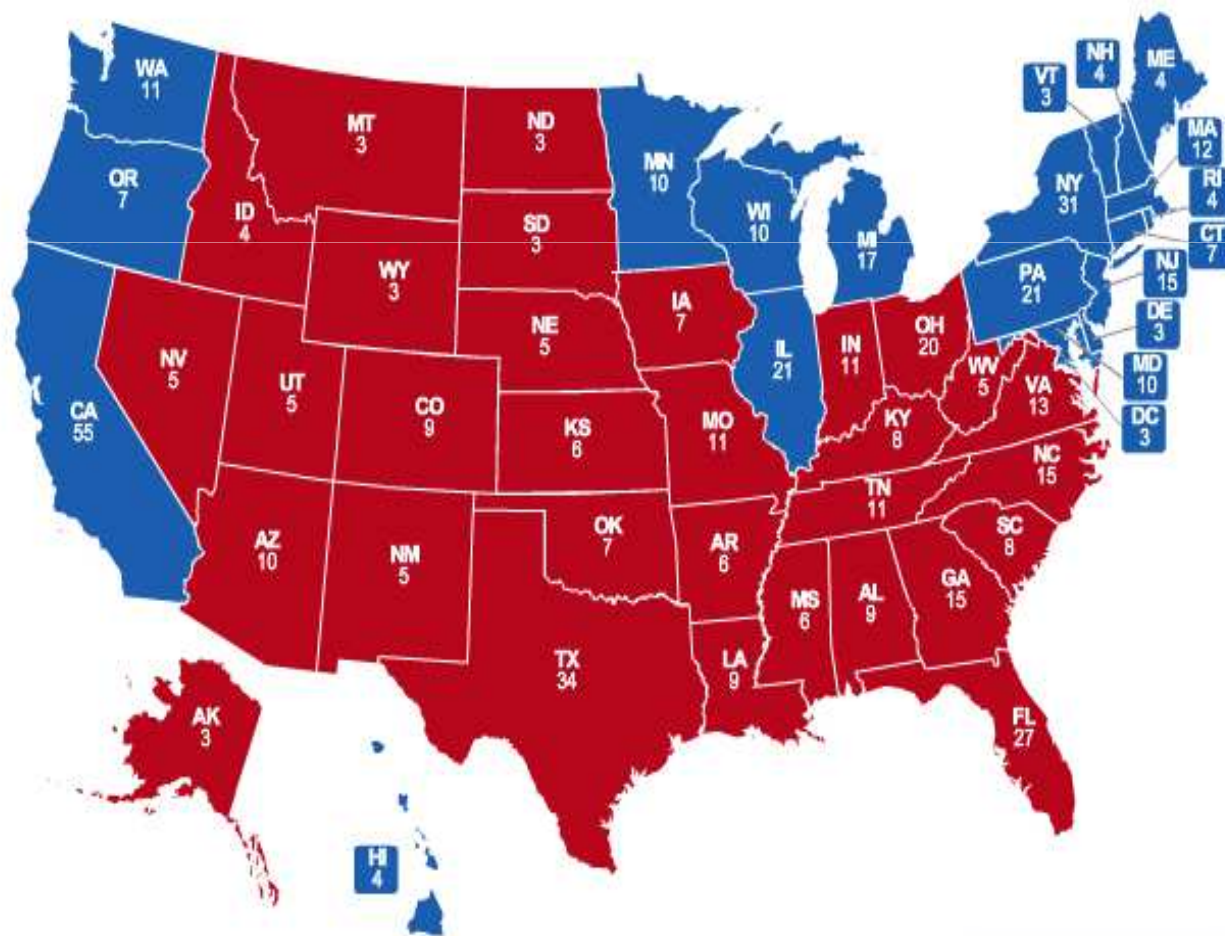
[Repeat of 2004 result](#)

[All states for Obama](#)

[All states for McCain](#)

[269-269 tie](#)

[Blank slate](#)

News and analysis of the electoral map from CNN's
[John King](#)

Segundo mandato Bush (2005-2008)

Cierta mejora relaciones con aliados europeos (Merkel sustituye Schröder, Sarkozy a Chirac) gracias a esfuerzo multilateralista Rice.

Coordinación con aliados en estrategia relativa al programa nuclear iraní y Corea del Norte

Cheney, Rumsfeld y neocons siguen influyendo, aunque menos (Wolfowitz al Banco Mundial, Rumsfeld dimite 11/2006, Scooter Libby procesado), y torpedeando esfuerzos de los más moderados (Rice y Departamento Estado)

Legado política exterior Bush

- **Dos guerras convencionales de envergadura: Irak e Afganistán.** Irak después de una invasión innecesaria y una ocupación desastrosa y sangrienta se estabilizó a partir 2007 (especialmente zona kurda y chií sur pero también provincias población mixta) mediante envío más tropas EEUU, colaboración tropas EEUU con tribus suníes hartas de al-Qaeda, consolidación de las nuevas instituciones iraquíes, formación nuevo ejército iraquí.
- EEUU ya al final de mandato Bush anunció disminución tropas en Irak. De 180.000 (nivel máximo) se pasó a 140.000. EEUU a finales junio 2009 retiró sus tropas de las ciudades y Obama ha prometido retirada total finales 2011.
- Retirada parcial y disminución nivel tropas EEUU ha coincidido aumento atentados. Insurgentes y terroristas están poniendo prueba capacidad fuerzas iraquíes mantener seguridad relativa. Población iraquí quiere salida tropas EEUU pero teme las consecuencias.

Legado política exterior Bush (II)

- **Guerra Afganistán:** Crítica fácil es decir que obsesión por Irak debilitó esfuerzo para estabilizar Afganistán, una intervención que sí cuenta con apoyo internacional y de la ONU (y tropas españolas). Realidad más compleja.
- EEUU contaba con 38.000 soldados en Afganistán, algunos bajo mando misión OTAN (ISAF) y otros dedicados a lucha contra al-Qaeda y talibanes.
- Países europeos reacios a mandar contingentes importantes de tropas (excepción Alemania), no se puede reconstruir país si no hay situación mínima seguridad. Tropas aliados OTAN realizan magnífica labor (especialmente Holanda), pero son insuficientes.
- Obama ha mandado más tropas a Afganistán (30.000) y conseguido que algunos aliados aumenten ligeramente sus contingentes. Comunidad internacional con llegada Obama tiene una última oportunidad Afganistán, pero hay que invertir recursos militares, económicos, humanos y ponerse duros con corrupción generalizada (Karzai es parte del problema), combatir cultivo opio. **Amigo Shapiro está en ello!**

Coste en vidas guerra Irak

- Tropas en Irak - Total 130.000 de EEUU, y 500 del Reino Unido.
- Muertes soldados EEUU – 4.318 US; 98% hombres. 91% no oficiales; 82% servicio activo, 11% Guardia Nacional; 74% Caucásicos, 9% Africo-Americanos, 11% Latinos. 19% fallecieron por causas no bélicas (accidentes) 54% menores de 25 años. 72% del Ejército (no Fuerza Aérea, ni “Marines”, ni Navy)
- Muertes en Vietnam: 50.000 aprox (1965-73)
- Tropas fallecidas de otros países: Total 316, con 179 del Reino Unido.
- Soldados heridos – 31.368, 20% con heridas graves
- Soldados con problemas serios de salud mental - 30% de los que regresan desarrollan enfermedades mentales serias al cabo de 3-4 meses

Fuente: US Liberal politics y Brookings Institution

Coste guerra Irak (2003-09)

- Fondos gastados y aprobados (junio 2009): \$800.000 millones (presupuesto federal anual 1 billón aprox), incluye \$76.000 millones solicitados por Obama .
- Gasto mensual en Iraq - \$12.000 millones en 2008
- Gasto por segundo: \$5.000 en 2008 (líder mayoría Demócrata Senado, Harry Reid, 5 mayo 2008)
- Gasto despliegue 1 soldado de EEUU en Irak 1 año- \$390.000 ([Congressional Research Service](#))
- Dinero perdido en Irak - \$9.000 millones, incluyen \$549,7 millones en piezas mandadas a empresas subcontratadas en 2004. Perdidos 190.000 rifles, incluyen 110.000 rifles AK-47.
- Perdidos - \$1.000 millones en trailers, vehículos recuperación de tanques, ametralladoras, granadas y otro material militar suministrado a las fuerzas iraquíes.
- Fondos mal gestionados o perdidos en Irak- \$10.000 millones (fuentes Congreso, 2007)
- Halliburton (dónde Cheney tenía alto cargo antes 2000) sobrefacturó al Pentágono - \$1.400 millones

Fuente: US Liberal politics
Brookings Institution

Coste Irak y Afganistán

- \$864.000 millones, incluyendo no sólo operaciones militares, sino también gasto médico, gasto en embajadas, ayuda exterior a gobiernos afgano e iraquí (Congressional Research Office).
- Datos Congreso inferiores sustancialmente a los de US Liberal Politics.
- Difícil estimación exacta
- En cualquier caso, es una cantidad algo inferior al PIB de España

Coste Irak e Afganistán

- Incluyendo petición administración Obama para año fiscal 2009, gasto ambas guerras acumulado: \$941.000 millones
- 684.000 Irak (2003-2009) 73%
- 223.000 Afganistán (2001-2009) 24%
- Resto: mejoras seguridad
- Plan estímulo fiscal aprobado en 2009: \$787.000 millones
- Plan cobertura médica propuesta Obama: \$1,6 billones

Niveles tropas ISAF Afganistán (42 países, 58.390 tropas)

Troop Contributing Nations (TCN): The ISAF mission consists of the following 42 nations (the troop numbers are based on broad contribution and do not reflect the exact numbers on the ground at any one time).

	Albania	140		Finland	110		Lithuania	200		Spain	780
	Australia	1090		France	2780		Luxemburg	9		Sweden	290
	Austria	2		Georgia	1		Netherlands	1770		The former Yugoslav Republic of Macedonia*	170
	Azerbaijan	90		Germany	3465		New Zealand	150		Turkey	660
	Belgium	450		Greece	140		Norway	490		Ukraine	10
	Bosnia and Herzegovina	2		Hungary	370		Poland	1590		United Arab Emirates	25
	Bulgaria	820		Iceland	8		Portugal	30		United Kingdom	8300
	Canada	2830		Ireland	7		Romania	860		United States	26215
	Croatia	280		Italy	2350		Singapore	20			
	Czech Republic	580		Jordan	7		Slovakia	230			
	Denmark	700		Latvia	160		Slovenia	70			
	Estonia	140									
										Total (rounded)	58390

* Turkey recognises the Republic of Macedonia with its constitutional name

Legado política exterior (III)

- Acuerdo con Corea Norte para parar su programa nuclear a cambio ayuda económica, eliminación lista países que fomentan terrorismo. Pyongyang unilateralmente rompió acuerdo. En este tema, a pesar retórica eje mal, Bush mantuvo la política de Clinton. No ha dado frutos porque Kim Jong-Il practica política muy agresiva y puede estar produciéndose lucha interna por su sucesión que le “obliga” a desafiar comunidad internacional. ONU impuesto sanciones recientemente (inspección barcos, etc.)
- Bush no se involucró en proceso de paz Oriente Medio hasta muy tarde en su 2º mandato, y cuando lo hizo los moderados (Olmert i Abbas) habían perdido peso
- Creciente contestación en América Latina a intereses EEUU: : Chávez, Morales, Correa, Noriega, Kirchner. Colombia gran aliado (Plan Colombia) etapa Bush.

Legado política exterior (IV)

- Descuidó (casi ignoró) relación con **México**, ahora muy dependiente económicamente y en su comercio de la relación con EEUU. Fox quería programa legalización millones inmigrantes mexicanos en EEUU. En este caso Bush lo intentó pero los Republicanos rechazaron.
- Mantuvo inalterado bloqueo económico sobre **Cuba**, a pesar de que los sectores más moderados y jóvenes del exilio cubano en Florida le pedían suavizar política. Obama sí ha cambiado política (Roy explicará)
- Tampoco mostró demasiado interés por **Africa**, aunque analistas independientes han elogiado aumento ayuda para programa lucha contra SIDA
- Relación con **China** la guió estrictamente intereses económicos ambos países. EEUU necesita que China –entre otros- siga comprando deuda EEUU (China posee 2 billones \$ en reservas) y Beijing que pueda exportar a EEUU para mantener crecimiento económico. Bush resistió medidas proteccionistas Congreso contra China. Nunca presionó por represión contra Tibet, Falung Gong, disidentes, víctimas terremoto Sichuan.
- Estrechó y cuidó relación con la India, como contrapeso a China, llegando a firmar un acuerdo para venta tecnología nuclear a India.

Legado política exterior (V)

- Vertiente económica/comercial: No fue proteccionista pero tampoco consiguió culminar ronda Doha OMC.
- Negoció acuerdos bilaterales de libre comercio con Colombia, Perú, Singapur, Corea Sur que no han sido ratificados en todos los casos por Senado
- Nunca vinculó libre comercio a aplicación normas medioambientales y de protección trabajadores (sí reclama Obama)
- Según Bono (U-2) EEUU ha proporcionado el 70% de la ayuda para el desarrollo que el G-8 prometió en la cumbre de Gleneagles (Escocia) en 2005. Canadá y Japón han aportado más del 200% de su compromiso.

Legado política exterior (VI)

- Bush, sin conocimientos política exterior y sin demasiado interés por el tema, se dejó llevar por sus intuiciones y primeras impresiones. Su política exterior se basó más en amistad/relación con líderes de algunos países (Blair, Howard, Aznar, Berlusconi) que con un proyecto coherente.